

האבר ובין הבהמה כולה, מותר.

ואם לאו, לא נחתך רק העצם אלא אף הבשר נתלש עמו, זה וזה האבר והבהמה, אסור. האבר המדולדל אסור, משום "בשר בשדה טרפה", והרי הוא כאבר מן החי. שהרי פרש מן הבהמה ונתדלדל בחייה.

ואילו הבהמה אסורה, לפי שטרפה היא שהרי מחוסרת אבר אחד.

ואם נשבר עצם למטה מן הארכובה העליונה כלומר בארכובה התחתונה, הדין כך: אם רוב הבשר שסביב העצם קיים — זה האבר, וזה הבהמה מותר. ואם לאו, אלא אף הבשר נתלש עמו, האבר אסור משום אבר

שנשאר מכל אחד שלישי, נחשב כאילו נשתתיר רובו.

ואכן לפי מימרא זו, מסייע ליה לרבנאי: דאמר רבנאי אמר שמואל — צומת הגידין שאמרו שבהמה נטרפת על ידי חיתוכה, אפילו אם לא נשתתיר בה אלא כחוט הפרבל, כשרה.

שנינו במשנתנו: נשבר העצם, אם רוב הבשר קיים שחיטתו מטהרתו. ואם לאו, אין שחיטתו מטהרתו.

אמר רב: אם נשבר העצם למעלה מן הארכובה התחתונה, שהיה השבר היה בארכובה העליונה, הדין הוא שאם רוב הבשר שסביב העצם קיים — זה וזה, בין

שיעור חציו של הגיד העבה, גדול הוא מהצטרפות שני חצאי הגידים הקטנים. ואם כן, כל שכן שאין שני חצאי הקטנים יכולים להשלים לשיעורו של הגיד האלים.

אמנם אפשר היה לומר, שאין צורך להשלמת כל הגיד העבה, אלא די בכך שיצטרפו לכדי רובו של הגיד העבה. ואף אם רובו של העבה קיים, נחשב הדבר כאילו רוב בנין קיים. וודאי מסכים מר בר רב אשי שאילו נפסקו שני הקטנים וכן נחסר 'משהו' הן הגדול, עדיין נחשב כאילו רוב בנין קיים. שמה שנחתך מעט מן הגדול, כאילו לא נחתך ממנו כלום דמי.

ואף זאת דוחה הרשב"א, לפי שמדברי שמואל משמע שכל שלישי שנשאר מכל גיד וגיד מציל בפני עצמו. ואף שבכל מקום נדרש שיהיה 'רובו' כדי שיחשב 'כולו' מכל מקום, לענין הגידים הללו אין הדין של רובו ככולו, אלא שלישי מציל. ואת לשון שמואל, הותר הרשב"א בצ"ע.

אף אם סבר שמואל שדי בשלישי של כל אחד ואחד מן הגידים, מה זה נוגע לכך ששלשה חוטים הם בצומת הגידים?

הרשב"א, מנסה ליישב את דברי שמואל שאפשר שלא נתכוין שמואל דוקא לכך שנשתתיר שלישי מכל אחד ואחד אלא שנשתתיר מיעוט של כל אחד, כלומר פחות מחצי. וכאשר נצרף את שלשת הגידין שבכל אחד ישנו חצי חסר משהו, נמצא שיש בהם כשיעור גיד אחד העבה שנוצר בגמרא לעיל לדעת מר בר רב אשי הסובר שברוב בנין כלומר בשיוורו של הגיד העבה, די. ולכן נתכוין שמואל בדבריו, ומוסיף, שאפילו אם רוב ה'בנין' אינו בקיומו של הגיד העבה אלא אפילו בהצטרפות של מיעוט שלשת הגידים, אף באופן זה נחשב שנשתתיר רוב בנין.

ודוחה הרשב"א אפשרות זו, שהרי בגמרא לעיל מבואר שאם נפסק הגיד העבה, הלך רוב ה'בנין'. ונמצאנו למידים, שכשם ששיעור הגיד העבה גדול משיעור השנים הקטנים יחד, כך